

RUNNING WILD

S ČERSTVÝM VĚTREM V PLACHTÁCH

Kdo by to byl čekal – Rolf Kasperek opět vystoupil na palubu a vypíná plachty svého pirátského škuneru křtěného jménem RUNNING WILD. Dva roky a pár týdnů poté, co definitivně zakotvil v přístavu metalové věčnosti. A dokonce chystá nové album. Nevěříte? On sám tomu také nevěří. Připomeňme si proto na úvod pár chronologicky řazených faktů.

V únoru roku 2005 vychází album „Rogues en Vogue“, z něhož už se těší jen ti nejskaldnější. Příliš nadšený z něj není ani sám Rock n Rolf, který ze sebe skladby dostává muzikantským císařským řezem. V roce následujícím se proto rozhodne kapelu uložit k ledu a přesměruje svou pozornost na jiné projekty, z nichž nejvíce je slyšet o podivnosti TOXIC TASTE. Už i skalní fanoušci si začínají klepat na čelo. „Byl to jen takový sranda projekt“, hodnotí dnes Rolf, „ale spoustu jsem se toho díky němu o sobě naučil.“

Možná víc, než za celou dobu s RUNNING WILD, na které jsem skrz své působení v TOXIC TASTE získal zcela jiný pohled.“ V roce 2008 jim vychází debut „Toxification“, ovšem bez většího ohlasu. Zásadní moment přichází v roce 2009, kdy Kasperek oznamuje, že definitivní tečku za RUNNING WILD udělá v létě na festivalu ve Wackenu. Tisíce fanoušků zažívají zklamání nejen ze zprávy samotné, ale i z toho, že přichází v době, kdy už je festival vyprodán. Za zmínku stojí, že v několika týdnech před Wackenem se rapidně zvedá poptávka po „Rogues en Vogue“ (starší alba jsou nedostatkem zboží) a desky se během krátké doby prodá více než tři sta tisíc kopií. Stává se tak nejprodávanějším počinem RUNNING WILD hned za klasikami z osmdesátých let. Nicméně rozhodnutí se zdá být definitivní a 30. července 2009 kapitán Rolf naposledy z pódiá poděkuje svým příznivcům, čehož můžeme být svědky rovněž na DVD „The Final Jolly Roger“ z loňského roku. Dalším datem na časové ose kariéry pirátů z Hamburгу pak bude nejspíš až 21. říjen 2011: Rolf ohlašuje comeback RUNNING WILD a vydání nového alba „Shadowmaker“, kterého bychom se měli dočkat v dubnu příštího roku. Zbytek už je na něm...

První otázka nemůže být jiná – proč ses rozhodl opět oživit jméno RUNNING WILD? Asi nebudu jediný, kdo si po přečtení novinky o tvém comebacku pomyslel, že jde o vtip.

Když jsem uzavřel historii RUNNING WILD vystoupením ve Wackenu, začal jsem jednat s nahrávacími společnostmi o tom, že bych znovu nahrál a vydal některé naše starší skladby, na které už zase vlastním práva. Naše stará alba už totiž nejsou k dostání, přitom spousta fanoušků o ně má pořad zájem a někteří mě žádali, zda bych je nemohl znovu nahrát. Domluvili jsme se, že vybereme několik skladeb, které vydáme na dvou dvoudiskových kolekcích, z nichž každá by obsahovala dvacet songů – první měla vyjít začátkem příštího roku, druhá v roce následujícím. Součástí dohody rovněž bylo, že na tyto kolekce dodám i bonusový materiál, aby byly zajímavé taky pro starší fanoušky, kteří naše

řadové desky vlastní. Na každý disk měla přijít jedna bonusová skladba, celkem tedy čtyři. Ale jelikož nemám žádné nevydané nebo raritní skladby, musel jsem složit čtyři zcela nové. Když jsem pak na nich začal pracovat, už u první jsem si říkal, že je moc dobrá, než abych ji vyplýtl jako bonus track. S druhou a třetí přišel ten samý pocit, tak jsme s firmou začali diskutovat o novém albu. Skládal jsem dál a nikdy by mě nenapadlo, že to ještě někdy půjde tak samo. Když už jsem měl deset demosnímků, pouštěl jsem je známým a lidem z firmy a každý mi tvrdil: „Musíš do toho jít, protože tohle je pravděpodobně ta nejlepší deska, jakou s kdy udělal!“ Já to cítil stejně – což je jasné, jinak bych to nedělal – ale potřeboval jsem znát také názor druhých. Když vzpomenu, jak složitě vznikaly skladby na posledním albu, jak jsem se s některými trápil třeba tři týdny, což byl taky důvod, proč jsem se tehdy rozhodl RUNNING WILD ukončit... Teď jsem se cítil skvěle a ta ztracená energie byla zpět!

Kam až tedy byly odsunuty plány na opětovné nahrání některých starších skladeb?

Teď se soustředíme hlavně na nové album, ale máme i tyhle plány dále na paměti, takže mohou přijít na přetřes třeba zase až příští rok?

A nebylo by lepší vydat rovnou třeba box set?

Ten by neměl smysl, protože jak jsem říkal, mám právo jen na to, ty skladby znovu nahrát, nikoliv znovu vydat kompletní alba. To vlastní společnost Universal Records a oni na nějaké reedici nemají absolutně žádný zájem. Ani náš katalog nechťejí odprodat jiné firmě. Jisté společnosti o něj už dvakrát intenzivně usilovaly, ale oni rekli „Ne“. Aniž by své rozhodnutí jakkoliv zdůvodnili, prostě nechťejí. Nevím proč, ale nic s tím nenadělám.

Vratme se tedy k tvému rozhodnutí vrátit se. Opravdu byly tou jiskrou až tyhle čtyři nové songy? Nehlodal tě nějaký červíček už dřív?

Ne. Kdyby ses mě ještě třeba v lednu zeptal, jestli kdy vyjde nová deska RUNNING WILD, odpověděl bych záporně. Všechno se seběhlo tak rychle, že jsem z toho možná ve větším úžasu než ty. (směje se)

Ani vaše vystoupení na rozloučenou na festivalu ve Wackenu tě nijak nenalomilo? Jak ses tentokrát vůbec cítil, s vědomím, že jde o úplně poslední koncert RUNNING WILD?

Lidi se mě ptají, jestli jsem tehdy nebyl smutný. Mě ten koncert bavil, ale musel by ses vžít do mé situace. Já jsem RUNNING WILD ukončil v roce 2006 a ten koncert jsem odehrál pro fanoušky. Krom toho, uzavřít kariéru na největším heavymetalovém festivalu na světě, byla skvělá tečka. Rozhodnutí vrátit se tedy nevzešlo z toho koncertu, ale skutečně jen z psaní těch čtyř nových skladeb. Nebyl jsem pod žádným tlakem, nijak smluvně vázán. A ty skladby byly prostě tak dobré, že jsem je nemohl vydat jen jako bonusy. A bylo to správné rozhodnutí. Teď mám songů deset, album má přibližně jedenapadesát minut, z toho asi osm minut zabírá epický kousek „Dracula“...

„Nahrál jsem čtyři nové skladby, které byly moc dobré na to, než aby skončily jen jako bonusy na výběrové kompilaci.“

Rolf Kasperek

To není zrovna pirátský námět...

Viděl jsem jeden starý film o Drákulovi, ve kterém ho hrál Christopher Lee, což mě inspirovalo. Některé skladby sice pirátské jsou, ale jinak jsou jejich témata různá. Třeba titulní skladba „Shadowmaker“ je hodně temná, otvírák je naopak zase úplný rockový party song – hodně melodický a chytavý... Mám i tři skladby, které jsou skutečně heavy – podstatně tvrdší než třeba věci z „Pile of Skulls“... Jiný kousek by zase v klidu mohl být na albu „Gates to Purgatory“... Každý je úplně jiný...

Jak velkou roli v tvém rozhodnutí hrály peníze?

Kdyby pro mě byly na prvním místě, podepsal bych smlouvu s jinou nahrávací společností. Peníze samozřejmě hrají roli, to říkám upřímně, ale musíš vzít v potaz i další věci, jako je propagace, energie firmou do tebe vložená, její cíle a nápady, jaké lidi z firmy mají... Rozhodnutí podepsat právě s SPV ovlivnila kombinace tohohle všeho. A víš, co je srandovní? Že s SPV jsem začal jednat až jako s posledními. Když jsme však všechno společně probírali, cítil jsem mezi námi množství pozitivní energie. Uvědomil jsem si, že oni jsou ti praví. A to i přesto, že některé jiné společnosti mi nabízely víc peněz.

Přestože jsi říkal, že jsi RUNNING WILD ukončil už v roce 2006, budeme-li za definitivní tečku považovat zmiňované vystoupení ve Wackenu, byla kapela u ledu ani ne dva a čtvrt roku. Z dnešního úhlu pohledu, nemyslíš, že ohlášení konce tehdy bylo unáhleným rozhodnutím? Vždyť nejpozději od alba „The Brotherhood“ fungovali RUNNING WILD pouze jako občasná záležitost a takhle to podle mě mohlo pokračovat i bez loučení, nebo ne?

Ano i ne. Když jsem se věnoval TOXIC TASTE a zpětně v tu dobu hodnotil RUNNING WILD, uvědomil jsem si, že „The Brotherhood“ bylo skvělé album, ale i to, jak obtížně vznikalo „Rogues en Vogue“. Když na něj vzpomínám dnes, byla ve mně určitá prázdnota a já ty skladby ze sebe prostě nemohl dostat. Došlo mi, že takhle by RUNNING WILD nemohli dál pokračovat. Prostě jsem dospěl do jednoho z těch momentů, kdy je třeba si říct „Dost!“ Teď jsem ale zpět a mám radost, že tu sedím a povídám si s tebou, protože jsem si opravdu myslel, že jsem ten zápal ztratil.

Entuziasmus z tebe skutečně srší, ale opravdu převládá jen nadšení? Do jaké míry se v tobě prolíná s úlevou, napětím či očekáváním?

Je ve mně všechno z toho. V prvé řadě jsem ale šťastný, jak všechno nový materiál vznikl rychle a přitom je tak kvalitní. Protože poprvé za uplynulých deset let jsem schopen psát skladby RUNNING WILD takhle jednoduše. A o tomhle to je; muzika by měla být předně zábava, taková, jakou si jako muzikant sám dokážeš užít.

Pokud jde o novou tvorbu, budeš pokračovat ve stylu sám skládám, sám produkuji, sám rozhodnu o dalších věcech? Tvým posledním stálejším spolupracovníkem byl, pokud vím, kytarista Peter Jordan, jenž se s tebou pustil i do TOXIC TASTE. Nebylo lepší zkusit rozjet sólový projekt?

Vyloženě sólový projekt by neměl smysl, protože RUNNING WILD jsou v podstatě sólovou záležitostí už několik let. V tom smyslu, že jsem hlavní autor. Jinak je však do příprav nového alba zapojeno víc

lidí. Dokonce víc, než se jich účastnilo nahrávání předchozí desky. Peter Jordan samozřejmě nechybí. Kromě toho, že na albu hraje na kytaru, také jej produkuje a zvučí. Takže rozhodně nepracuju zcela sám. Dalším, kdo mi pomáhá se zvukem, ale i s dalšími technickými záležitostmi je třeba Niki Nowy...

Kde vůbec nahráváte?

Když mi firma na nahrávání poskytla rozpočet, měl jsem dvě možnosti. Koupit neznámé studio a přebudovat ho k obrazu svému, nebo utratit peníze za velké studio a desku nahrát tam. Sice bys nikdy neměl budovat vlastní studio a současně přitom nahrávat, ale nakonec jsem zvolil první možnost, protože koneckonců už vlastní studio mám. Pracovali jsme v něm třeba právě na TOXIC TASTE...

Mimochodem, tvůj bývalý kytarista Majk Moti se svého času nechal slyšet, že by se k RUNNING WILD znovu rád připojil. Neláká tě obnovit sestavu s některými bývalými členy? Například baskytarista Jens Becker má na scéně pořád velké jméno...

Ani ne. Jsem typ člověka, který žije přítomností a hledí do budoucnosti. Tohle je minulost. Všichni mají svůj podíl na tom, co se z RUNNING WILD stalo, ale určitě bych nevykročil do budoucnosti ožíváním historie. To by nedávalo smysl, protože RUNNING WILD v roce 2012 – až vyjde deska – musejí být RUNNING WILD model 2012. A pokud dojde i na koncerty, chlapi, kteří se mnou hráli ve Wackenu, budou první, komu nabídnu, aby se mnou hrál.

Vydání nového alba „Shadowmaker“ je ohlášeno na duben příštího roku, co plánuješ s RUNNING WILD dál? Předpokládám, že letních festivalů se účastnit budete, plánuješ však i vlastní souvislé turné?

Na tohle je ještě moc brzy. Nejdřív musí vyjít deska, až pak se začneme věnovat propagaci a pak se taky můžu zabývat tím, jak zařídit koncerty, pokud vůbec nějaké budou. Jestli se budeme soustředit na festivaly, což by byla lepší varianta, na to teď skutečně nemůžu odpovědět...

Václav Tesar

Diskografie

- 1984 Gates to Purgatory
- 1985 Branded And Exiled
- 1987 Under Jolly Roger
- 1988 Port Royal
- 1989 Death Or Glory
- 1991 Blazon Stone
- 1991 The First Years Of Piracy
- 1992 Pile Of Skulls
- 1994 Black Hand Inn
- 1995 Masquerade
- 1998 The Rivalry
- 2000 Victory
- 2002 The Brotherhood
- 2005 Rogues en Vogue

sestava:
Rolf Kasperek – zpěv, kytara
Peter Jordan – kytara
Jan-Sören Eckert – basová kytara (live)
Matthias Liebeturth – bicí (live)

web:
www.running-wild.net
www.myspace.com/runningwildmusic